

faa er det afhængigt af den Søn, som den vedkommende Mand har havt i de sidste 5 Aar, og dersom altsaa Institutets Forstanderskab eller denne Comitee giver ham en høiere Søn i et Par Aar, saa vil den derved kunne bevirke, at Statskassens Tilskud til ham bliver større. Dette synes mig at være urigtigt, og det forekommer mig, at der er saa meget mere Anledning til at forebygge det, som man af Motiverne seer, at den omtalte Comitee har givet ham en Forhøielse i Gage paa en Tid, hvor ellers Institutets pecuniære Stilling var mislig. Det er ofte Tilfældet, at naar en saadan Comitee har en enkelt Mand, som til dens Tilfredshed røgter sit Hverv, saa bliver han i høi Grad dens Yndling, og den søger at gjøre det saa godt som muligt for ham; men derved kan der let indsnige sig en større Begunstigelse for en saadan Mand, end for dem, der staae i Forhold til Staten. Det forekommer mig, at Regjeringen og Rigsdagen maae være dem, der bedst kunne siges at afpasse Forholdet lige lig for alle saadanne Tilfælde, og det er ogsaa en af de Grunde, hvorfor jeg har foreslaaet en saadan fast Sum.

Varfod: Hvis jeg ikke misforstod den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), da han ved 1ste Behandling af dette Lovudkast havde Ordet, saa laae, som Kyllingen i Egget, begge de Vædringer, der her ere foreslaaede, i hans Tale. Det er Grunden til, at jeg skal tillade mig at tage Ordet imod disse Vædringsforslag, der altsaa synes at være støttede af hans stærke og formaaende Indflydelse. Snidlertid, jeg tilstaaer det, forekomme begge Forslag mig at være høist ukloge, og det er det, jeg skal tillade mig, saa godt jeg formaaer, at godtgjøre. Dersom vi nu gif ind paa det 1ste Vædringsforslag, saa vilde Følgen altsaa blive den, at den Mand, om hvem Loven dreier sig, kun vilde kunne faae Pension, naar han blev affebiget med Justitsministeriets Samtykke. Hvad vil det sige at blive affebiget med Justitsministeriets Samtykke? Kan Justitsministeren sige Ja dertil, saa maa han ogsaa kunne sige Nei. Jeg beder Dem vel erindre, at jeg ikke her taler om den enkelte nuværende Justitsminister;

Personerne skifte, Justitsministeren dør aldrig, han skifter, og vi vide ikke, naar vi faae en anden Justitsminister i den nuværendes Sted, der maaskee kan følge heelt andre Grundfættninger, end jeg mener den nuværende vilde følge. Men dersom Justitsministeren kan give sit Samtykke til Vedkommendes Affledigelse, maa han ogsaa kunne sige Nei dertil, og han vilde da meget let kunne knytte sit Samtykke til Vedkommendes Affled dertil, at f. Ex. N. N. blev udseet til at være hans Eftermand, og han vilde, som en Følge deraf, ikke alene kunne komme til at affledige den nuværende Bestyrer, men ogsaa middelbart at udnævne den paafølgende, og saaledes lidt efter lidt kunne drage Institutet ind under sit Omraade; men hvorvidt dette kan være ønskeligt, mener jeg, at der kan være stor Tvivl om. Jeg tvivler ikke om, at den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) paa ingen Maade kan ønske, at en saadan uafhængig Institution, som Flakkebjerg Institut, skulde blive indbraget under Justitsministeriet eller under Regjeringens Omraade, tilmed da det forekommer mig, at den ærede Rigsdagsmand taler saameget om Underviisningen som privat Industri; jeg for mit Vedkommende er overbevist om, at det paa ingen Maade kan være til Vaade for Underviisningen i Almindelighed, at den saaledes er indbraget under Administrationen, som den for Diebliffet er, saa Lærerne næsten hverken kunne røre sig til Høire eller Venstre for lutter Inspiceren og Controleren og Regjeren o. s. v., saa at de savne al den Uafhængighed, der kan være dem nyttig og nødvendig for at udrette Noget med Liv, Lyst og Kraft. Hade vi nu en saadan Institution som Flakkebjerg Institut, skulde vi efter min Anstuelse ikke gjøre det Allersjæreste til at bringe det i samme Uafhængighedsforhold til Regjeringen, i hvilket for Diebliffet det Meste af vort Underviisningsvæsen befinder sig. Ville vi fremkalde et saadant Uafhængighedsforhold, saa vedtage vi det første Vædringsforslag, der idetmindste kan være en Veitil til at fremkalde det; men ville vi sørge for Institutets Uafhængighed, saa finder jeg, at vi skulde forkaste dette Forslag. Men nu det andet Vædringsforslag: Den ærede Rigsdagsmand